

NUH TUFANI NASIL GERÇEKLEŞTİ?

Nuh Tufanı, gelmiş geçmiş en büyük olaylardan biridir denebilir. Yaygın bilinenin aksine tufanın tüm dünyada olmadığı, bölgesel olduğu pek çok İslâm alimi tarafından da belirtilmiştir. Gördüğüm kadarıyla Kutsal Kitap'ta da bölgesel mi yoksa tüm dünyada mı oldu tartışmaları vardır. Kur'an-ı Kerim'de Nuh Tufanı'nın nasıl geçtiği konusunu inceleyeceğiz fakat öncesinde -her zamanki gibi- Kur'an-ı Kerim'in hitâbî bir dil olduğunu hatırlatma ihtiyacı duyuyorum. Kur'an-ı Kerim, günlük dilin özelliklerini taşır. Onun sanki elle yazılmış bir kitapmış gibi anlaşılmaya çalışılması ayetleri farklı yerlere çekecektir.

Tufan olayının en detaylı şekilde anlatıldığı sure olan Hud Suresi'nin 36-44 ayetleri şöyledir:

Vaktiyle Nuh'a şöyle vahyedilmişti: "Kavminden şimdiye kadar iman etmiş olanlardan başka artık hiç kimse sana inanmayacak. Onların tavrından dolayı artık üzülme.

Sen şimdi bizim gözetimimiz altında, vahyimiz doğrultusunda bir gemi inşa etmeye başla; ama sakın o zalimlerin (kafirlerin) affı için bana yalvarma. Çünkü onlar suda boğulacaklardır."

Nuh gemiyi inşa ediyor, kavminin ileri gelenleri yanından

gelip gezerken onunla alay ediyorlardı. Nuh da onlara şöyle diyordu: “Siz şimdi bizimle alay ediyorsunuz ama elbet bir gün gelecek, biz de sizinle [tıpkı sizin ettiğiniz gibi] alay edeceğiz.

[Dünyadaki] Zelil ve perişan edici cezaya kimin çarptırılacağını, [ahiretteki] sürekli azaba da kimin mahkûm olacağını vakti gelince göreceksiniz.”

Nihayet azap ve helak hükmümüz tecelli edip her taraftan sular fışkırmaya başlayınca Nuh’a, “Her canlıdan birer çift alıp gemiye yerleştir. Haklarında helak hükmü verilmiş olanlar dışında kalan aile fertlerini ve sana inanan diğer insanları gemiye bindir.” diye emrettik. Zaten onunla aynı inancı paylaşanların sayısı oldukça azdı.

Nuh onlara şöyle dedi: “Haydi, binin gemiye. Bu geminin yüzmesi de durması da O’nun izin ve iradesine bağlıdır. Hiç şüpheniz olmasın ki rabbim çok affedici, çok merhametlidir.”

Gemi, yolcularıyla birlikte dağ gibi [kocaman] dalgaların arasında yüzüyordu. Bu sırada Nuh, kafirliği tercih eden ve böylece kendisinden ayrı düşen oğluna, “Haydi evladım gel, sen de bizimle birlikte gemiye bin; [ne olur] o kafirlerin arasında kalma!” diye seslendi.

Oğlu, “Ben bir dağa tırmanırım, o dağ beni suda boğulmaktan kurtarır.” diye karşılık verdi. Bunun üzerine Nuh, “Bugün hiç kimse Allah’ın helak hükmünden kaçıp kurtulamaz. Ancak O’nun merhamet ettiği kimseler kurtulacak.” diye seslendi. Derken, aralarına büyük bir dalga girdi ve o da boğululardan oldu.

Daha sonra tarafımızdan, “Ey yer, sularını çek! Ey gök, yağmurlarını dindir!” diye emredildi. Bu emir üzerine sular çekildi; olan oldu (her şey sona erdi). Gemi Cûdi Dağı üzerine oturdu. İşte o zaman, “Zalimlerin (kafirlerin) canı cehenneme!” denildi.

Üstte de anlatıldığı üzere: Hz. Nuh, kavmini Allah'ın varlığı ve birliği, ve ahiret gibi konularda pek çok kez uyarıyor. Kavminin onun söylediğini kabul etmemesi bir yana, Hz. Nuh ile dalga geçiyor ve onun bir peygamber olmadığını ileri sürüyorlar. Kavminin ona karşı yaptıkları sonucunda Hz. Nuh da artık gücünün kalmadığını dile getiriyor ve Allah'tan yardım istiyor. Allah-u Teâlâ da Hz. Nuh'a bir gemi yapmaya başlamasını ve o dalga geçenlerin suların altında kalarak boğulacağını söylüyor. Sonrasında Hz. Nuh kendi başına bir gemi yapmaya başlıyor. Hz. Nuh gemiyi inşa ederken kavmin ileri gelenleri de gelip geçip "Bakın siz şuna! Nuh peygamberliği bırakmış da marangozluğa dönmüş!" gibi şeyler söyleyerek dalga geçmektedir. Hz. Nuh da onlara büyüklüğün Allah da olduğunu ve yakında, ve ahirette bunu anlayacaklarını söylemektedir. Sonrasında Allah'ın emir geliyor ve bu sırada Hz. Nuh oğlunu son kez uyarmak istiyor, "Gel sen de bize katıl, o kafirlerle birlikte gidersen hüsrana uğrayanlardan olacaksın." diyerek. Oğlu ise bir dağa sığınacaklarını ve bunun onları kurtaracağını söylüyor.

İlk önce tufanın tüm dünyada mı yoksa bölgesel mi olduğuna bakalım. Açıkçası Kur'an-ı Kerim'de tufanın tüm dünyada olduğuna dair herhangi bir vurgu yoktur(Bunu savunanların dayandığı bir ayeti aşağıda inceleyeceğiz). Fakat bölgesel olduğunu düşünmemiz için makul gerekçeler var gibi durmaktadır. Tufanın belirli bir bölgede olduğuna dair kanıtlar şunlardır:

1. Ayetler Hz. Nuh'un belirli bir kavme geldiğini söylüyor(**Bkz. Ankebut Suresi 14. ayet**). Diğer tüm kıssalarda da peygamberler sadece kendi kavimleri ile ilgili olaylar yaşıyor; bir cezalandırma olacaksa peygamberin mesajına muhatap olan kavim/kişiler cezalandırılıyor. Hiçbir peygamber bir kavme geldiği halde tüm dünya ile ilgili bir olay

yetiştirirler.

Rabbim! Beni affet. Ana-babamı, evime mümin olarak girip-çıkan hane halkımı ve erkek-kadın tüm müminleri bağışla. O zalimlerin (kafirlerin) de helak ve hüsrânını artır."

Sonuç olarak tufanın tüm dünyada olduğunu imâ edecek herhangi bir ayet yok iken peygamberlere gelen cezalandırmaların sadece kendi kavmine gelmesi, Hz. Nuh'un da kendi kavmi dışında diğer insanlarla herhangi bir tecrübesinin bulunmaması tufanın bölgesel/yerel olduğunu düşünmemiz için makul gerekçeler olabilir.

Peki dünyadaki tüm hayvanlar mı toplanmıştır? Bunun cevabı oldukça basittir. Eğer tufanın belirli bir bölgede olduğu düşünülürse zaten tüm dünyadaki hayvanların toplanmayacağı rahatça anlaşılır. Peki Hz. Nuh o bölgedeki tüm hayvanları mı toplamıştır? Bunun da cevabı "Hayır" olmalıdır. Nedenine hemen değineceğiz: **Hud Suresi 40. ayet** şöyle der:

Nihayet azap ve helak hükmümüz tecelli edip her taraftan sular fışkırmaya başlayınca Nuh'a, "Her canlıdan birer çift alıp gemiye yerleştir. Haklarında helak hükmü verilmiş olanlar dışında kalan aile fertlerini ve sana inanan diğer insanları gemiye bindir." diye emrettik. Zaten onunla aynı inancı paylaşanların sayısı oldukça azdı.

Tufanın amacı -üstte anlattığımız üzere- hayvan neslini kurtarmak değildir. Her nasıl Musa Peygamber'in kavmi cezalandırıldıysa, Lut Peygamberim'in kavmi cezalandırıldıysa bu da öyle bir cezadır. Dolayısıyla Kur'an-ı Kerim'e göre Hz. Nuh'un gemiye hayvanları toplamasının amacı [yanındaki

insanlarla beraber] belirli bir süre boyunca yaşamına devam edebilmektir. Hitâbî dil gereği, Allah-u Teâlâ'nın tekrar "Sana lazım olan hayvanları al." demesine gerek yoktur; bunu Hz. Nuh zaten bilmektedir. Günlük dilde bizler de bunu kullanmaktayız. Diyelim ki öğretmeniniz tahtaya 1'den 5'e kadar numaralandırarak 5 tane soru yazdı, sorular cevaplandı ve tahtayı sildiler. Sonrasındaki soruları da 6'dan 10'a kadar sıralayarak 5 tane cümle daha yazdı. Ve 6 numaralı soruyu yapmanız adına sizi "Haydi X, kalk da ilk soruyu çöz diye kaldırdı." diyelim. Bu durumda siz "Hocam ilk soruyu yaptılar silindi ya, tahtada 6-7-8-9 ve 10. soru var." demezsiniz herhalde. Öğretmeninizin şu anda tahtadaki ilk soruyu kastettiğinin farkında olursunuz. Günlük dili kullanım gereği Allah-u Teâlâ'nın Hz. Nuh'un zaten anladığı, zaten açıkça ortada olan bir şeyi tekrarlamasının bir gereği yoktur. Başka bir örnek vermek gerekirse: Diyelim ki bir arkadaşınızın evi yanıyor ve siz de alevlerin içine girebilecek kadar cesursunuz. Arkadaşınız size "Tüm eşyaları kurtar." derse belli ki evin içindeki kurtarabildiğiniz tüm eşyaları almanızı kastediyor, tüm dünyadaki eşyaları almanızı kastedmiyordur. Sonuçta Hz. Nuh tüm dünyadaki yahut o bölgedeki tüm hayvanları toplamamış, belirli bir süre yaşamlarını devam ettirebilecekleri kadar hayvanı (yemek için meselâ) toplamıştır.

Dikkat etmemiz gereken diğer bir nokta: Kur'an'da kıssalar anlatılırken bir tarih kitabındaki gibi zaman, yer ve kimlerin bu durumun içinde olduğu verilmez. Tarih kitaplarındaki genel amaç zaten zamanı, yeri, kimlerin bu durumun içinde olduğunu belirlemektir. Kur'an'da net bir tarihin, yerin geçmemesi Kur'an'daki yanlışlığı veya anlattığı olayların yaşanmadığını göstermez. Kur'an'ın kendisinin de dediği üzere (Yusuf Suresi 111. ayet), Kur'an'daki kıssalar tarih açısından bilgi edinmemiz için değildir, bir işaret/ibret almamız içindir.

Meselâ Kutsal Kitap'ın amacı Rab'i anlatmak olsa da bir yönüyle tarihsel veri verdiği de savunulabilir fakat Kur'an-ı Kerim bu noktada Kutsal Kitap gibi tarihsel veriler vermemektedir. Kur'an-ı Kerim'in [kıssaları vermekteki] amacı tamamen kıssalardan öğüt çıkarılmasıdır. Nuh Peygamber'in kıssasından da pek çok öğüt çıkarılabilir. Örneğin bazı kişiler bugün her ne kadar "Benim şu akrabam hafız." vb. diyerek kendilerini aklamaya çalışsalar da Nuh Peygamber'in yaşadığı olayda da görmekteyiz ki isterse babanız peygamber olsun, her koyun kendi bacağından asılır(Bkz. Zilzal Suresi 7-8, Enam Suresi 164, Fatır Suresi 18, Necm Suresi 38). Ayrıca Hz. Nuh, oğlu her ne kadar kafir olsa da (başka varlıklara zalimlik yapmadığı için) ona düzgün bir şekilde hitap etmekte ve Allah'ın yoluna çağırmaktadır. Hz. Nuh'un yaşadığı gerçekten büyük bir sınavdır da aynı zamanda. Her ne kadar çok sevdiğimiz bir kimse Allah'ın ipine sarılmıyorsa bile yapabileceğimiz bir şey yoktur; ancak Allah'ın yolunda gidenler, Allah'ın "gemisine" binenler kurtulacaktır. Elbette daha pek çok öğüt çıkarılabilir, fakat şimdi insanların "Kur'an-ı Kerim bu iddiaları eski metinlerden almış." iddiasına değinelim.

Peki eski uygarlıklarda Nuh Tufanı gibi olayların geçmesi Kur'an-ı Kerim'deki ifadelerin eski uygarlıklardan alındığını göstermez mi? Basitçe cevap vermek gerekiyorsa: Hayır, bu konudan hareketle tam olarak bir sonuca varılamaz. Cevabın dayanağını açıklayalım: Önemli birtakım farklılıkları bir kenara bırakırıp "Kur'an-ı Kerim ile geçmiş uygarlıkların efsaneleri neredeyse aynı." iddiasını kabul etsek bile bu doğrudan hiçbir şey kanıtlamaz. Çünkü Kur'an-ı Kerim'in doğrudan eski uygarlıklardan alındığına dair ya da alınmadığına dair hiçbir kanıtımız bulunmamaktadır. Bu konudaki kararımızı zaten Kur'an-ı Kerim'in ilahi bir kaynağa sahip olup olmadığı görüşümüz belirleyecektir. Yani, şu iki olasılığı düşünün: **1) Kur'an-ı Kerim eski uygarlıklardan**

hikayeleri çalmıştır ve kendi tanrısı yapıyormuş gibi anlatmıştır. 2) Kur'an-ı Kerim'in anlattığı şeyler gerçekleşmişse zaten bunu eski uygarlıkların da kendi metinlerinde belirtmesi gayet doğaldır, zaten Kur'an-ı Kerim eski metinleri tasdik ve tashih edeceğini söyler. Görüldüğü üzere iki iddia da kendi içinde tutarlıdır. Fakat, Kur'an-ı Kerim'in bu metinleri eski uygarlıklardan çaldığına dair makul bir kanıt verebilir miyiz? Çünkü onun tam tersi iddiasında bulunan kişiler de gayet makul bir iddia belirtmektedirler. O halde şu açıkça ortadaki Kur'an-ı Kerim'in zaten ilahi bir kaynağa sahip olup olmadığı konusundaki görüşümüz bizleri bu ikisinden birini seçmeye itecektir. Yani, eğer bir kimse "Kur'an-ı Kerim hep eski uygarlıklardan çalmış, demek ki doğru bir kitap değil." diyen bir kişi bir bakıma *kısır döngü safsatasına* düşmüş olur. Çünkü eski uygarlıklardan çalınsa da Kur'an-ı Kerim'in şu an o kıssaları anlatılması normaldir; tam tersi bir iddiada da aynı ölçüde makuldür, Kur'an-ı Kerim gerçekten o metinleri tasdik ve tashih ediyorsa da şu anda o kıssaların anlatılması normaldir(Nitekim eski uygarlıkların anlattıkları ile Kur'an-ı Kerim'de birtakım farklılıklar görüyoruz. Bu da o halkların bu olayları kendi algılarınca yorumlamaya çalışması şeklinde yorumlanabilir. Ne de olsa oldukça eski dönemlerde bugünkü gibi bir tarih anlayışı yoktur, daha çok efsaneler bulunmaktadır ve halklar olayları kendilerince anlatmaktadır.). Sonuç olarak: Kur'an-ı Kerim'de eski uygarlıkların metinlerinde geçen kıssaların benzer şekillerde geçmesi doğrudan hiçbir şeyi kanıtlayamaz. Çünkü eğer gerçekten bu olaylar gerçekleşmişse de Kur'an-ı Kerim'de (tasdikleyici ve tashihleyici olduğundan ötürü) o kıssaların geçmesini bekleriz; tam tersi bir durumda da (Kur'an-ı Kerim'in ilahi bir kaynağa sahip olmadığı ve o kıssaların geçmiş uygarlıklardan çalındığı) Kur'an-ı Kerim'de o kıssaların geçmesini bekleriz. Yani bu konudan hareketle Kur'an-ı Kerim'in ilahi bir kaynağa sahip olup olmadığı yargısına doğrudan varılamaz. Ancak ilahi bir kaynağa sahip olup olmadığı kabul edildikten sonra bu konuda (bir bakıma tümevarım yaparak) bir sonuca varılabilir.

